

pacitat econòmica", cal que recordem que encara hi ha persones, (com, per exemple, molts treballadors de la construcció), que no saben què és un contracte de treball, que no tenen representants sindicals, que no tenen assegurances fixes o que viuen en la constant precarietat de la dependència d'un prestador. Això, (sense comptar, després, el panorama que els presenta la nostra anomenada societat de consum amb els seus pisos de paper, les lletres i les angoixes de final de mes), és la llenya seca més apta perquè el foc s'encengui, perquè els problemes esclatin amb tota la sova dramàtica i irreversible intensitat.

El cardenal-arqubisbe de Barcelona en la seva declaració pastoral sobre els fets, ens ha recordat que "certs enfrontaments i violències podrien ser estalviades si les reformes necessàries arribessin a temps", "que la justícia és una condició includible per a la pau" i també que "hi ha situacions injustes que oprimeixen i impedeixen el lliure exercici dels drets més elementals". Les paraules del cardenal-arqubisbe, creiem que són un vàlid instrument per a la reflexió; però per a una reflexió que vagi més enllà dels fets concrets, malgrat tota la càrrega emotiva que aquests porten al seu damunt. Creiem que fer-ho és un acte de civisme indefugible.

Article tret de la revista "ORIFLAMA"

o - o - o - o - o - o -

El darrer any de 1.973 va commemorar el vint-i-cinqué Aniversari de la Declaració Universal dels Drets de l'Home. Aquets són els Drets Humans, Fonamentals, que té cada persona per el sol fet de ser-ho. Drets que van amb l'home; comencen en el seu naixement i no el deixen fins a la mort. Drets que són, (o millor; haurien d'ésser), intocables, i que paradoxalment, avui per avui, són violats un darrera l'altre. Drets que tenim(?) tú que llegeixes i jo que escric i que fan que només amb ells ens poguem considerar persones. I aquets drets, a la teoria acceptats per la majoria dels països del món, a la pràctica són molts pocs els que els porten a terme. Quasi cap. I quan a un home se li treu un dret d'aquets, per a recuperar-lo, (i és molt trist dir-ho), molts de cops no li queda mes camí que la violència.

Es per això que crec que sense respectar aquets drets no